ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΛΟΥΪΤΖΙ ΣΚΟΡΤΙ

Η ΤΡΕΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

ΤΑΝ κάποτε μιὰ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποία τὰ ταξεῖδια ἦσαν πολὺ ἐπικίνδυνα. Ἡ ἀποστάσεις ἀπ' τὴ μιὰ πόλι στὴν ἄλλη, ἦσαν βέβαια ἡ ἴδιες μὲ τὶς σημερινές. Ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, πρωτόγονα, ἀτελῆ—γαϊδουράκια, κάρρα, ἁμαξες, ἄλογα κλπ.—ἔκαναν αὐτὲς τὶς ἀποστάσεις νὰ φαίνωνται ἀτελείωτες. Προσθέστε σ' αὐτὰ καὶ τὴν ἀνυπαρξία καλῶν δρόμων, τὰ μεγάλα ὁδοιπορία ποὺ μεσολαβοῦσαν, καὶ τὴν πληθώρα τῶν λῃστῶν, ποὺ ὑποδεχόντουσαν...φιλόφρονα τοὺς δυστυχεῖς ταξειδιῶτες, καὶ θὰ καταλάβετε τί ἦταν ἕνα ταξεῖδι μέχρι πρὸ ἑκατὸ χρόνων ἀκόμη ! Κατὰ τὴ μακρυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποία ἦταν Πάπας στὴ Ρώμη ὁ Σίξτος 5ος, ἕνας νέος ἄφησε τὴ γυναῖκα του στὸ μακρυνὸ χωριό του κ' ἔφυγε, γιὰ νὰ πάῃ νὰ βρῇ τύχη.

Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς περιπλανήσεις, ὁ νέος ἔφτασε στὴ Ρώμη καὶ μπῆκε στὴν ὑπηρεσία τοῦ Πάπα Σίξτου.

Πέρασαν τρία χρόνια. Στὸ διάστημα αὐτό, ὁ φιλόπονος νέος κατώρθωσε νὰ οἰκονομήσῃ ἕνα καλὸ ποσὸν ἀπὸ τοὺς μισθούς του. Παρουσιάστηκε λοιπὸν στὸν Ἁγιώτατο Πατέρα καὶ τοῦ ζήτησε τὴν ἄδεια νὰ γυρίσῃ πεσὰ στὸ χωριό του καὶ στὴ γυναῖκα του.

—Εὐχαρίσως, παιδί μου !... τοῦ εἶπε ὁ Πάπας Σίξτος. Εἶμαι πολὺ ἱκανοποιημένος ἀπὸ σένα... Νὰ πᾶς στὴ γυναῖκα σου καὶ στὸ χωριό σου, ποὺ τόσο τὰ ἐπιθύμησες... Ἀλλὰ θὰ σοῦ δώσω καὶ μιὰ συμβουλή: **«Μὴν ἀφήνεις ποτέ σου τὸν παλῃὸ δρόμο, γιὰ ν' ἀκολουθήσῃς τὸν καινούργιο» !....**

Ὁ νέος γονάτισε μ' εὐλάβεια, φίλησε τὴν ἄκρη τοῦ παπικοῦ ράσου —σύμφωνα μὲ τὴν ἐθιμοτυπία—καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Πάπα.

Ὕστερα πῆγε στὸν ταμία τῆς παπικῆς Αὐλῆς, γιὰ νὰ πληρωθῇ τοὺς μισθοὺς τῶν τριῶν αὐτῶν χρόνων.

—Φίλε μου, τοῦ εἶπε ἐκεῖνος ἀπροσδόκητα, ἡ συμβουλὴ ποὺ σοῦδωσε ὁ Ἁγιώτατος ἀξίζει κριβῶς ἑκατὸ χρυσᾶ φλουριά !... Θὰ τὰ κρατήσω λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μισθούς σου !...

Ὁ φτωχὸς νέος τἄχασε ἀπ' τὴν ἔκπληξί του. Ἑκατὸ φλουριὰ ἦσαν, ἀκριβῶς, οἱ μισθοί του αὐτοί !

Ἀναγκάστηκε λοιπὸν νὰ σκύψῃ τὸ κεφάλι. Καὶ μὴ ἔχοντας οὔτε λεπτὸ στὴν τσέπη του, ἀποφάσισε νὰ μείνῃ ἄλλα τρία χρόνια πάλι, στὴ δουλειά του.

Στὸ τέλος τῶν τριῶν χρόνων, παρουσιάστηκε στὸν Πάπα, γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ξανὰ τὴν ἄδεια νὰ πάῃ στὸ χωριό του.

—Θὰ σοῦ δώσω τὴν ἄδεια, τοῦ εἶπε ὁ Πάπας. μὰ θὰ σοῦ δώσω καὶ μιὰ συμβουλὴ προηγουμένως : **«Νὰ μὴν ἀνακατεύεσαι ποτὲ στὶς ξένες ὑποθέσεις, παρ' ὅλα ὅσα βλέπεις κι' ἀκοῦς γύρω σου» !...**

Δυστυχῶς, ἡ ὥμορφη αὐτὴ συμβουλὴ ἦταν ἐπίσης ἀκριβὴ ὅσο κι' ἡ πρώτη : Κόστιζε ἀκριβῶς ἑκατὸ χρυσᾶ φλουριά, ὅσα δηλαδὴ ἔκανε νὰ πληρωθῇ ὁ νέος !

Ὑπομονετικὸς ὅμως καὶ καλόκαρδος ὁ νέος, «ἔδεσε κόμπο στὸ μαντῆλι του» αὐτὲς τὶς συμβουλές, κι' ἔμεινε ἄλλα τρία χρόνια στὴν ὑπηρεσία τοῦ Πάπα.

Ὅταν παρουσιάστηκε τέλος καὶ γιὰ τρίτη φορὰ στὸν Πάπα, ἐκεῖνος τοῦ εἶπε :

—Πήγαινε στὸ καλό, παιδί μου... Θὰ σοῦ δώσω τώρα καὶ μιὰ ἀκόμη συμβουλή, δωρεὰν ὅμως τὴ φορὰ αὐτή : **«Νὰ σκέπτεσαι καλὰ προηγουμένως, ὅ,τι δήποτε ἐπιχειρεῖς νὰ κάνῃς !... Νὰ μὴ σὲ κυριεύουν δηλαδὴ ποτὲ ἡ πρῶτες ἐντυπώσεις» !**

Μὲ ἀγαλλίασι ὁ νέος δέχτηκε τὴ συμβουλὴ καὶ τὴν εὐχὴ τοῦ Πάπα, πληρώθηκε τοὺς μισθούς του καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριό του. Βγαίνοντας ὅμως ἀπ' τὴν πύλη τῆς Ρώμης, ἀντάμωσε ἕναν συγχωριανὸ καὶ παιδικὸ φίλο του.

—Πάω στὸ χωριό μας ! τοῦ λέει ὁ νέος, ὕστερα ἀπὸ τὶς πρῶτες χαρούμενες φράσεις ποὺ ἄλλαξαν.

—Κι' ἐγὼ γιὰ κεῖ εἶμαι ! ἀποκρίθηκε ὁ φίλος του. Ἔλα μαζύ μου, γ.ατί πάω ἀπὸ τὸν καινούργιο δρόμο, ποὺ εἶνε πολὺ πιὸ σύντομο ἀπ' τὸν παληό...

Ὁ νέος ὅμως θυμήθηκε τὴν ἀκριβοπληρωμένη συμβουλὴ τοῦ Πάπα. Βρῆκε λοιπὸν μιὰ πρόφασι, ἀποχαιρέτησε τὸ φίλο του καὶ πῆρε τὸν παληὸ δρόμο, ἀφήνοντας ἐκεῖνον ν' ἀκολουθήσῃ τὸν καινούργιο.

Δυὸ - τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα τὸν ἀντάμωσε πιὸ πέρα. Ἦταν ἐλεεινὸς καὶ θρηνοῦσε τὴν κακή του μοῖρα : Τὸν εἶχαν πιάσει λῃσταί, τοῦ πῆραν ὅλα τὰ χρήματά του καὶ κόντεψαν νὰ τὸν σκοτώσουν κιόλας !...

Ὁ νέος μακάρισε τὸν Πάπα καὶ τὴ συμβουλή του. Ἄφησε τὸ φίλο του, ποὺ πῆγε στὴν ἀστυνομία ἑνὸς κοντινοῦ χωριοῦ νὰ καταγγεῖλῃ τὴ συμφορά του, κι' αὐτὸς ἐξακολούθησε τὸ δρόμο του.

Τὸ βράδυ νύχτωσε σὲ μιὰ ἀγριοτοπά, ὅπου δὲν ὑπῆρχε πανδοχεῖο. Ξεχώρισε ὅμως πιὸ πέρα ἕνα μεγάλο κόκκινο σπίτι, καὶ ζήτησε ἐκεῖ φιλοξενία. Ὁ οἰκοδεσπότης τὸν δέχτηκε φιλόφρονα. Κάθισαν νὰ φάνε. Στὸ τραπέζι ὑπῆρχαν τρία πιάτα, μὰ ὁ νέος οὔτε ρώτησε ποιὸς θὰ ἦταν ὁ τρίτος.

Ὕστερα ὅμως ἀπὸ λίγες μπουκιές, ἄνοιξε μιὰ κρυφὴ πόρτα στὸν τοῖχο. Παρουσιάστηκε μιὰ ὥμορφη, ἀλλὰ κατάχλωμη κ' ἀδύνατη γυναῖκα, ἡ ὁποία χαιρέτησε τὸν ξένο μὲ βουβὴ ὑπόκλισι. Προχώρησε κατόπιν στὸ τραπέζι καὶ κάθησε μπρὸς στὸ τρίτο σερβίτσιο.

Ὁ οἰκοδεσπότης κάτι μουρμούρισε τότε. Σηκώθηκε, ἄνοιξε ἕνα ντουλάπι, ἔβγαλε ἀπὸ κεῖ ἕνα κρανίο ἀνθρώπου καὶ τὄβαλε πλάι στὸ πιάτο τῆς γυναίκας. Ἐκείνη ταράχτηκε, δάκρυσε, καὶ μόλις ἄγγιξε τὰ φαγητά, ἐνῶ ὁ οἰκοδεσπότης ἄρχισε νὰ τρώῃ, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴ στάσι της ! Ὁ νέος τἄχασε. Σταμάτησε νὰ τρώῃ καὶ κύτταζε μὲ ἀπορία πότε τὴ γυναῖκα καὶ πότε τὸ ἀπαίσιο κρανίο. Ὁ ἱπποτισμός του τὸν ἔσπρωχνε νὰ ρωτήσῃ τί συμβαίνει καὶ νὰ ὑπερασπιστῇ τὴ γυναῖκα, ἂν χρειαζόταν... Θυμήθηκε ὅμως τὴ δεύτερη συμβουλὴ τοῦ Πάπα, κατάπιε τὴ γλῶσσα του κι' ἐξακολούθησε τὸ φαγητό του ἀμίλητος.

Ὅταν τελείωσε τὸ δεῖπνο, ὁ οἰκοδεσπότης ἔδειξε μεγάλη χαρά. Ἔσφιξε θερμὰ τὸ χέρι τοῦ νέου καὶ τοῦ εἶπε :

—Σ' εὐχαριστῶ πολύ, νέε μου, ποὺ δὲν μίλησες !... Αὐτὴ ἐδῶ ποὺ βλέπεις εἶνε ἡ σύζυγός μου. Καὶ τὸ κρανίο αὐτὸ εἶνε τοῦ ἐρωστοῦ της... Πρὸ χρόνων ἀνακάλυψα τὴν ἀπιστία της καὶ τὸν σκότωσα... Τὴν σύζυγό μου δὲ τὴν τιμώρησα, βάζοντας μπροστά της, στὸ τραπέζι, τὸ κρανίο τοῦ ἐρωστοῦ της... Τόσον καιρὸ ὅμως ὑποφέραμε φριχτά, κ' ἐγὼ κ' ἐκείνη... Ἦταν σκληρὴ ἡ τιμωρία... Κ' εἶχα ὁρκιστῆ νὰ πάψῃ αὐτὸ τὸ μαρτύριό μας, μονάχα ὅταν θὰ βρισκόταν ἕνας ἄνθρωπος ἱκανὸς ν' ἀντισταθῇ στὴν περιέργεια... Πολλοὺς σκότωσα ὥς τώρα, γιατί βλέποντας τὰ ἀλλόκοτα αὐτὰ φερσίματά μας, μοῦ ζητοῦσαν ἐξηγήσεις. Κι' αὐτὸ σκάλιζε ὀδυνηρὰ τὴν παλιά μου πληγή καὶ μὲ ταπείνωνε συγχρόνως... Ἐνῶ ἐσὺ εἶσαι ὁ πρῶτος ποὺ φάνηκες διακριτικὸς κ' εὐγενικός... Σ' εὐχαριστῶ, γιατί μοῦδωσες τὴν ἡσυχία μου, καὶ σὲ μένα καὶ στὴ γυναῖκα μου !...

Ὁ νέος μακάρισε ξανὰ τὸν Πάπα γιὰ τὴ συμβουλή του καὶ τὸ πρωῒ ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριό του.

Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ ἐπιτέλους, βρῆκε ἄδειο τὸ σπίτι του. Ἡ γυναῖκα του ἔλειπε !

Ρώτησε τότε δεξιὰ κ' ἀριστερά, κ' οἱ γείτονες τοῦδειξαν βουβὰ τὸν ἀρχοντικὸ πύργο, ποὺ ὑψωνόταν περήφανος στὴν κορυφὴ τοῦ κοντινοῦ λόφου.

—Θεέ μου ! ψιθύρισε τότε πονεμένος ὁ νέος. Τί συμβαίνει ;... Ὁ πύργος αὐτὸς εἶνε ἑνὸς πλουσίου, κι' ἡ γυναῖκα μου εἶνε ὥμορφη σὰν ἄγγελος !...

Σὲ λίγη ὥρα βρισκόταν κόλας ἐκεῖ πάνω καὶ χτυποῦσε τὴν ἐξώπορτα μὲ μανία. Ζήτησε ἀπὸ τὸ θυρωρὸ νὰ δῇ τὸν πυργοδεσπότη. Κι' ἐκεῖνος τὸν ὡδήγησε σὲ μιὰ πολυτελεστάτη αἴθουσα, ὅπου βρισκόταν μονάχα ἡ πυργοδέσποινα.

Ὁ νέος ὑποκλίθηκε τατεινὰ μπροστά της. Ὅταν σήκωσε ὅμως τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ τῆς μιλήσῃ, εἶδε πὼς ἦταν ἡ ἴδια ἡ γυναῖκα του !...

Ναί, ἦταν ἡ ἴδια ἡ γυναῖκα του, ντυμένη ἀρχοντικὰ καὶ πλούσια, κ' ἕνα μικρὸ ἀγόρι τὴν κρατοῦσε ἀπὸ τὸ φουστάνι καὶ τὴν φώναζε «μητέρα» !...

Τὴν ἄρπαξε ἀμέσως ἀπὸ τὸ λαιμό, πρὶν προλάβει ἐκείνη νὰ μιλήσῃ... κι' ἄρχισε νὰ τὴν στραγγαλίζῃ.

Εὐτυχῶς, ἡ τρίτη συμβουλὴ τοῦ Πάπα πέρασε τότε ἀπ' τὸ μυαλό του... Χαλάρωσε λοιπὸν τὸ σφίξιμο τοῦ λαιμοῦ της καὶ τὴν ρώτησε γαληνεμένος :

—Τί σημαίνουν ὅλ' αὐτά, κυρία ;

Τότε ἐκείνη, σταματῶντας νὰ δακρύζῃ καὶ κυττάζοντάς τον μὲ τρυφερότητα, τοῦ εἶπε :

—Ἀγαπημένε μου, εἴμασε πλούσιοι πειά... Χωρὶς ποτὲ ν' ἀμαρτήσω καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ πάψω νὰ σὲ σκέπτομαι... Ἡ παληὰ οἰκοδέσποινα σπλαχνίστηκε τὴ φτώχεια μου καὶ τὴ μοναξιά μου—ἕνα χρόνο ὕστερα ἀπὸ [illegible] σου—καὶ μὲ πῆρε στὸν πύργο της νὰ τὴν βοηθῶ στὶς δουλειές... Εἶχα καὶ τὸ μωρό μας, βλέπεις, ν' ἀναθρέψω... Σὲ δυὸ - τρία χρόνια, ὁ ἄνδρας της πέθανε... Ἐκείνη ἀπὸ τὸν καϊμό της ἀρρώστησε βαρειά... Τὴν περιποιόμουν σὰν ἀφωσιωμένη σκλάβα, τὴν παρηγοροῦσα μὲ κάθε τρόπο, μὰ ἄδικα... Ἔσβηνε σιγὰ - σιγὰ ἡ καϊμένη, καὶ τέλος πέθανε κι' αὐτή !... Πρὶν πεθάνει ὅμως, καὶ μὴ ἔχοντας κανένα συγγενῆ, ἔγραψε ὅλη τὴν περιουσία της σ' ἐμένα, γιὰ νὰ μὲ ἀνταμείψῃ γιὰ τὴν ἀφοσίωσί μου !... Εἴμαστε πλούσιοι λοιπόν, ἀγαπημένε μου ! Φίλησε τὸ παιδί σου κ' ἂς ζήσουμε εὐτυχισμένοι !...

Κλαίγοντας ἀπὸ χαρὰ κ' εὐδαιμονία ὁ πρώην ὑπηρέτης τοῦ Πάπα, ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του τὴν καλὴ γυναῖκα του... καὶ καταφίλησε καὶ τὸ γιό του, ποὺ ἦταν ἐννιὰ χρόνων παλληκαράκι πειά !...

Καὶ ποτὲ κατόπιν στὴ ζωή του δὲν ἔπαψε νὰ εὐλογῇ τὸν Πάπα καὶ τὶς ἀνεκτίμητες συμβουλές του.